

ΩΜΕΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έσ'το έννενηντα τέσσερα και χίλια δκτακόσα
νάναι καλά ό Λόρδος μας νά φάμε κι άλλα τόσα.

Δέκατος ό χρόνος είναι
κι Έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό ΡΩΜΟΣ τήν Έδραμάς — μόνον μία φορά τά βγαίνω.
κι Έναν έγω έπιτυνά — κι' όποτε μου καταβάνω.
Συνδρομικά τά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχωμα.
και 'σών 'Αθηνών τήν πόλιν — και εις τήν άλλοδαπην,
και εις τήν 'Ελλάδα όλην — δίχως νά'μα κι' έντροπήν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — όκτώ φράγκα είναι μόνω.

γιά τά ένα όμοια μέρη — όκτω φράγκα και 'σώ χίρω.
Κι' ένα φύλλο έν κρατῆς — έγινες συνδρομητής.
κι' όπως τον παρῶ δέν δίδαι — τά τον εφά μαύρω εφεί.
Γράμμακα και συνδρομαί — άπ' έδωκας πρὸς έμά.
Γιά τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δακτρα.

Ετικουδίου μινός Γεννάρη.
Ίσως έ Λόρδος τούμπα νά πάρη.

Τετρακόσα πενήντα κι' όκτώ
κι' όλοι χάσκουν μέ στόμ' άνοικτό.

Φασουλῆς και Τρικουπέτας κι' ύστερα ό Περιλέτος.

Φ.— Έάν τον γνωστό τῆς Τροίας Βασιλιά,
τόν Πρίαμο τόν παλαι όηλαδή,
πού σφύρηκε μπροστά 'σόν 'Αχιλλεία
γιά τό κακότυγό του τό παιδί,
έτσι κι' έγω, άν κι' είμαι μπεγλιθάνης,
έμπρός σου γονατίζω, Μπουροτσίφρη,
και σου ζητώ μία χέρι νά μου κάνης
και πάντα τό δεξι σου θάμα χέρι.
Σωτήρα λαοσφύλιτε τό γένους,
τόν Λεμονή και Ράλλη τούς καύμιόνους
μή 'στό σκαμνι θελήσης νά τούς βάνης
και Κατηγορητήριο τούς κάνης.
Μή θίλῃς φουρκισμένους κι' έμμανῆς
έκινούς ό καύμιόνους Λεμονῆς
νά πάθη συφοραίς και τέτοια πράγματα
μέσ 'στα βασιανισμένα του γεράματα.
Τόν οίκτον σου, Μυλλόρε, άς κινήση
τό πρόσωπον αυτού του γέρο γιάρου...
μή θίλῃς πῶ πολύ νά κτρινηση
και νά γενῆ σουδάριον Λαζάρου.
Έσού, όπου τήν όδα 'πήρες νύφη
και σ' έχρυσόστεφανούς τό γένος,
λυπήσου και τόν Ράλλη τόν έφιφν.
Πούσαι και φαμελίτης ό καύμιόνους.
Βεβαιώς ή προπίετα του Ράλλη
μού φαίνεται παράποτε μεγάλη,

πὸς έτσι του κατίθη νά κορώση
και στρουγγα σάν και οι νά σχηματίση,
και τειλίγλας κι' αυτές νά ξεφυτρώση
χωρίς τήν άδία σου νά ζητήση
μά σύ, όπου άπ' όλους ξεχωρίζεσαι,
συχώρα τον και μή τον συννερίζεσαι.
Βεβαιώς ό καθίνας μας τό ξέρι
ότι γιά τό κανόνι τό μεγάλο
έσώ δέν φταις καθόλου, κανονίφρη,
και μήτ' έγω γι' αυτό δέν άμφοδάλλω.
Έκείνοι με τά σκρίπτε τάκυρωμένα
μας έστειλαν 'στό όμάβολο πεσίκαι,
έρημαζαν τά δάνατα τά ξένα
και σοκούσαν τή φόρα μέσ 'στη μείση.
Τό ξέρομα, και πάψε πῶ νά σκουρίζης
τό πὸς έσώ παντάσασιν δέν φταις
ό τόπος μας άν λίγεται μουρλουζῆς
κι' ή πίστις μας άν έγινε κερτίς.
'Αν έλαφρα δέν σ' έκοβαν 'στη μείση
έκείνα τάκουσιδῆτα κωθώνια,
δέν θάματα ποτέ οι τέτοια θείσι
κι' ως τόρα θάχεις ρίξει όπό κανόνια,
κι' έμεις έντροχημένοι κατα πάντα.
Σωτήρα θά σ' έλιγάμε χρυσό,
κι' οι δανεισται δέν θάπερναν τριάντα.
άλλ' ότε δεκαπέντε και μισό.

'Ανάθημα σ' αὐτοὺς τοὺς ἔξῃ μῆνας,
 ποῦ Λεμονῆς καὶ Ράλλης ἐκυβήθονα...
 αὐτοὶ τὸ φάσμα ἔφεραν τῆς πείνας

κί' εἰ δανεισθαὶ μάς παῖδων τὴν λαντέρνα.
 Συγχώρησε, Μυλλόρος μου, τοὺς τρίτους,
 αὐτοὺς τοὺς ἀμαθείς κί' ἀσυνείδητους,
 καὶ πρὸς τοὺς πάντας Πλας γινεῖ

κί' οἰκτιρῶν καὶ φιλόφρωνος φανεῖ.

Ἐσὺ, Τρικούπη, μόνο νὰ μωγγήρῃς
 κί' ἔμπρὸς σου ὁ καθένας πέρει πτώμα...
 δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ συγχωρήσῃς

Μὴ σὲ μὴν ἐπιτρέψῃς νάνα ἴσοι

ἀγράμματα καὶ βλάκεις μὲ πατίνα,

κί' ὄσας φοραεὶς τὸ κράτος εὐτυχίῃ

νὰ κἀνθ' ἄν καὶ τοῦτο φαλιμῖνα,

σὺ μόνος σεβάρης νὰ ξεροβήξῃς

κί' ὄλαις τῆς μπαταρίας νὰ τραβήξῃς,

καὶ τὴν τιμὴν τῆς καθῆς μπαταρίας

νὰ μὴν τὴν ὀνειρῇ σ' ἄλλον κουντεῖ,

κί' εἰς πῆλαγος κλεινῆς μουρλούχαρίας

τὸ κράτος ν' ἀρμενίζῃ ζιντε ντέ.

Μαζὶ σου, σὶρ Τρικούπη, τί σημαίνει

ἂν στέκωμε γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι;

κί' ἂν ἄσιτοι 'στὸ στράμα μάς γυρνᾶμε

συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα πεινῆμε,

κί' ἡ φτώχεια μάς δὲν ἔγινε προχειρῶς,

ἀλλ' ἔχει τοῦ Συντάγματος τὸ κύρος,

καὶ φαινεταὶ νομίμως καρωμένη

καὶ Συναγματικῆς δεσφλομένη.

Συγχώρησε λοιπὸν τοὺς ἀντιπάλους,

τὸν Λεμονῆ, τὸν Ράλλη καὶ τοὺς ἄλλους,

καὶ μὴ παρασυρθῆς, ὦ Σολομὸν,

ἀπὸ τὸν τόσον δίκαιον θυμὸν.

Ἰσὺ κοτζᾶμ ροφῆς καὶ σιναγρίδα

παράθλασε τὴν γόπα καὶ μαριδά,

μὴν κἀνθ' εἰ ποτὶ τὴν κουταμάρα

ἰσὺ κοτζᾶμ θερῆ νὰ γίνῃς ἔνα

μὲ τῆς Βουλῆς τῆ σάρα καὶ τῆ μάρα

καὶ κόμματα σχεδὸν ξεψυχισμένα.

Τρ.—Τὸ Σύνταγμα τὴν δικὴν ἀπαιτεῖ

κί' ἀδύνατα ἢ γλώσσα σου ζητεῖ.

Φ.—'Αμὰν γὰρ τὸ Θεὸ...

Τρ.— Παραληθεῖς...

ἀμειλικτος θὰ πῶω καὶ βαρῆς.

Φ.—'Αμὰν γὰρ τὸ Θεὸ, κλεινὴ Σωτήρα...

Τρ.—Τελείωσε... θὰ δείξω χαρακτήρα.

Φ.—Ἐμπρὸς σου γονατίζω μὲ τὰ κλάμματα...

τοῦ Λεμονῆ λυπησὺν τὰ γεράματα...

Τρ.—Μὴν κἀνθ' παρακλήσεις παρακαίρους...

δὲν ἔχειαί τὸ Σύνταγμα τοὺς γέρονς.

Φ.—'Ας μὴ σ' ἀνάθουω τόσο τὰ καντύλα,

λιγότεψε τὸν Λόρδοκο θυμὸ,

λυπησὺν κἀν τοῦ Ράλλη τὴν φαμήλια

καὶ μὴ θηλιὰ τοῦ βάλῃς 'στὸ λαμπό.

Τρ.—Τὸ Σύνταγμα φαμήλιας δὲν κυττάζει

κί' ὑπᾶνδρους κί' ἀνυπᾶνδρους ἐξεταεῖ.

Φ.—'Στὴν τόσην σ' ἔξορκίζω βουλμῖαν,

ποῦ μῆς' ἀπὸ τοὺς νόμους ἀπορρίπτει,

'στὴν Στρατιωτικὴν Ἀστυνομίαν,

εἰς ὅλα τὰ παλῆρᾶ καὶ νέα χρίν,

'στὸυ λόντος τὸν μέγαν βρυχηθμόν,

'στοῦ Χάμπρο καὶ τὸν ἄλλον τὸν κλαυθμόν,

'στὴν ὄξα τῆς μεγάλης μπαταρίας,

ποῦ τὴν ζηλεύουν ὡς κί' εἰ Πορτογάλλοι,

'στὸ λούσιμα τῆς φίλης Ἑσπερίας,

ποῦ φιλικὰ τὰ μάτια μάς θὰ βγάλη,

εἰς ὅλα τὰ λαμπαρὰ παρήσια σου,

εἰς δύντατες ἡλίους κί' ἀνατέλλοντας,

'στὸ νέο ἔξαικνὸ περισευμά σου,

ποῦ θέλωμαι εὐρήθη καὶ μὴ θέλωμαι,

'στὴν κραταιὰν τῆς Ἀθῆνας ἄσιδα,

ποῦ μὲ μοσχατὶς καὶ κρινούς θὰ μάς βάνη,

εἰ καθῆ μακαρίτισσα βαλκίδα

καὶ 'στὸν ἀστεροφυλάτῶν μάς τὰ κράνη,

λυπησὺν τοὺς μικρούς τοὺς ὑπόδικους

καὶ λύσε τὰ δεσμά των καὶ τοὺς κρινούς.

Μὴν εἶσαι σκληροκαρδῆς, ἱππέτα,

κί' ἂν ὁ καθῆς μικρὸς τιμωροῦθῃ,

'στὴν πρώτῃ σου τὴν ὄξαν οὔτε γῶτα

εἰ βεβαίω πῶς δὲν θὰ προστεθῇ.

Ἐσὺ 'σαι καὶ μεγάλος καὶ πολὺς,

ἰσὺ 'σαι καὶ τὸ σκίχτρο τῆς Αὐλῆς...

τὸ κράτος σου τὸ σκίχεται κί' ἐκίνη,

γὰρ τοῦτο τὰ παπούτσια δὲν σὺ δίνει...

ἐνὸς τοῦ Θεωρῆ τοῦ φυκαρᾶ

τοῦ τὰδῶσε μὰ 'μῆρα φανερᾶ,

ἂν κί' εἶγῃ μῆς 'στὴν στρουγγα μαζωμένα

καταίκια περισσώτερ' ἀπὸ σένα.

Μὰ ζήρει πῶς ἐσ' εἶσαι ρομάντος

καὶ περαιοσὸς καὶ ὀρθόλος ζυότατος,

κί' ἂν ἀπαξ σκούρας κόκκινη φορήσῃς

ἀπάνω 'στὸ σταυρὸ θὰ τοὺς βαρέσῃς,

κί' ἴσως 'στὴν νυκτικῆ σου κρήνης ρόμπα

καρμυκὰ τοῦ Ραβδασὸλ γεμάτη μπόμπα,

καὶ μῆσα 'στὴν Αὐλὴ τὴν ἀμολάρη

καὶ ὄμμοις γενῆς καὶ μακλειάρη.

Τρ.—Τίποτα δὲν ἀκούω...

Φ.— Σὶρ Τρικούπη,

σὺ τῆς φιλανθρωπίας εἶσαι κρούπι...

Τρ.—Δὲν εἶμ' ἐγὼ καθὼς τὸν Δεληγιάννη,

ποῦ 'στὴν κλεινὴν ὀρκίζετο παρτίδα

πῶς 'στὸ σακμὶν ἀφύκτως θὰ μὲ βάνη

κί' ὕστερα τὸν ἔπηγε ἄγουρίδα.

'Ἐγὼ τὰ εἰρήσα κᾶσα δὲν τὰ ζέρω

κί' ὅταν 'στὸ Δικαστήριον τοὺς φέρω

θὰ καταδικασθοῦν ἀνεπιβήτως...

(Εἰσέρχεται ταχὺς ὁ Περικλέτος).

Φ.—'Ἐλα καὶ σὺ, βρε Περικλέτο βῆδι,

κί' ἔμπρὸς εἰς τὸν Σωτήρα μάς κυλισο,

καὶ φίλα τοῦ χέρι καὶ τὸ πόδι

καὶ παρακλέσει τον καὶ δεήσου

ἀμειλικτος κριτῆς νὰ μὴ φανῇ

'στὸν Ράλλη καὶ 'στὸν γέρο Λεμονῆ.

Π.—'Ἰσὺ κί' ἐγὼ 'μπροστά σου γονατίζω

καὶ μὲ τὰ περκαῖλα εἰ σιοτικῶ.

Ραδᾶμανθου καὶ Μίνω κί' Αἰακί,

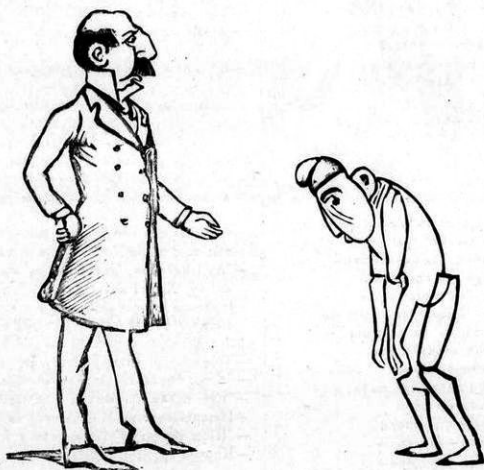
Λουκούργου, Σῶλων; Δράκη, καὶ καὶ καὶ,

ποῦ τοὺς θεμελεῖ 'στὰ δόκτυλα τοὺς παίζεις

καὶ τῆς κοιλίας μὲ τὸν τῆς πιζίεις,

ἀλάνθαστο κί' Ἑγγλίζικο ρωλόγι,

ποῦ τακτικὰ πηγαίνει τάχα τίς,

πού ὄρες και μὲ τὸ ξένο σκολόγι
και μέσα ἄτην Ρεβὺ Νειλοματικ
μαζὶ μὲ τὸν Μακρῆ σου φιογυράριος
και τὴν ἀθανασία σιγυραρίσις,
ἰρίγδουπε, βαρύγδουπε, μητίετα,
μὲ προκοπῆς προγράμματα νεσπὰ,
πού τοῦ ψωμιού μας ἔμαθες τὴν ἰαίτα,
και τὰ λοιπὰ και τὰ λοιπὰ και τὰ λοιπὰ,
ἰπίτρεψε ἄτὸν Λεμονῆ και Ράλλη,
πού ἔθλησαν νὰ φῶν τὰ ξένα μῆλα,
τοῦλάχιστον νὰ κάνουν καρναβάλι,
τὰ ρόπαλα νὰ ἴδουν και τὴν καμῆλα,
κὶ ἄφου διασκεδάσουν κὶ αὐτοὶ
ἄμίσως τοὺς ἀρπάξεις ἀπ' ταυτί,
και μ' ἕνα δυνατὸ σου μανιερίστο
τοὺς βάζεις τοὺς ἰρίηθες ἀ ρίστο.

- Tr.— Ὡ λύσσα!... νάτους... ἔρχονται γυμνοὶ
και καθόνται δεμίνοι ἄτὸ σκαμνί...
ὦ λύσσα!... σκύβουν κάτω τὰ κεράλια...
καθόλου δὲν ἀκούουν παρακάλια...
ἄτὸ φρέσκο τώρα ἄγγιγρον θὰ πᾶτε
κὶ ἀπὸ τῆς φυλακῆς σας τὴν κιγκλῖδα
ἄλους τοὺς διαβάτας θὰ ροῦατε
ἂν στέλωμαι ἀκόμη ἄτην βαλβίδα.
Ὀλολυγμῆς ἀκούεται και ὀρῆνος
και ἄτῆς Ἀρχῆς θὰ πῶς τὰς ἀκρίδας
καθὸς κὶ ὁ Τελαμώνιος ἰκνίους
ἔξωρμητες ξιφῆρες ἄτους Ἀτρείδας.
- Π.— Παράποτε, Σωτήρα, ἔξερμνη,
κὶ ἂν θῆλως και καλά νὰ ζευδῶνι
τοὺς δανιστάς νὰ βάλῃς ἄτὸ σκαμνί,
ἰς τὸ σκαμνί κὶ αὐτοὺς τοὺς μασεκράδες,

πού θέλουν ἀπὸ τοῦτο τὸ ρημαζὶ
παράδες και παράδες και παράδες.
Σ' αὐτοὺς τὸ σουβλερὸ νὰ τρίζῃς δόντι
καθὸς και ἄτὸν Μπολιῆ τὸν μαγακιμπόντη,
ἰπου τολμᾶ νὰ λῆ Χατζῆ Σταθρο
ἰσίνα τὸν Μινώταυρο και ταῦρο,
και τὸν Ἀνεύθυνὸν μας δὲν τρομάζει
και Βουδά τὸν Ἰνδῶν τὸν ὀνομάζει.
Δὲν ξέρω κατὰ πόσον σὺ ὁ γαῖρος
ἀρμύζει νὰ καλῆσαι Χατζῆ Σταθρος,
δὲν ξέρ' ὁ Βασιλεὺς ἂν εἶναι Βουδάς,
ἀλλ' οἱ Ρωμηοὶ βεθῆσις εἶναι βουδία,
ἰπου μὲ στόμα λαίμαργον ἀρκοῦδας
γλαίφουρις τῆπορᾶγχα και τὰ φλοῦδια.

- Tr.— Ἐανᾶστροφὸ θὰ ἔσωσ' ἄλους μπάτσο
και ἄτὸ σκαμνὶ δεμίνοις θὰ τοὺς κάτσω.
Κανεὶς δὲν θὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὰ χέρια μου
και τρέξω ν' ἀκονίσω τὰ μαχαίρια μου.
- Π.— Σταμάτα μὲ στιγμῆ...
Tr.— Δὲν σταματῶ...
ἄλους μὲς ἄτὰ σκουπίδια τοὺς πετῶ.
- Π.— Μαλάκωσε, Μυλλορὸς μου, και τώρα
και τοὺς Λεμονο-Ράλληδες συχώρα,
κὶ ἂν πάλιν ἀρχηγοὶ μᾶς ζημιτισουν
χωρὶς τὴν ἀδεία σου νὰ ζητήσουν,
ἔ! τότε πᾶ κὶ ἐγὼ δὲν θὰ βαστάξω
κὶ ἔκ μέρους σου θὰ τρίζω νὰ τοὺς σφάζω.
- Tr.— Μακρᾶν μου τραβήθῃτε, σιωπᾶτε,
γχατὶ και εἰς ἄτὸ κάτεργο θὰ πᾶτε.
Και εἰς οἱ ὄρη, αὐθάδες και προπίται,
μαζὶ μ' αὐτοὺς ἔρταζατε και φταίτε,
και εἰς οἱ ὄρη μ' αὐτὴν τὴν συμμορίαν

ικόφατε τὴν πρώτην μου πορείαν,
καὶ σὰς ὡς ὑποκόπους θὰ κηρύξω
καὶ μίσα 'στὸ μπουτρούριθ θὰ σὰς ριξώ.

- Π.—Τὸ ξέρουμε κι' ἡμεῖς οἱ ὅθι πῶς φταίμε
γιά τὸ παρὸν τοῦ κράτους φαλιμέντο,
ἀλλ' ὅμως σὺ, πού Καίσαρα σὺ λέμε
καὶ βασιλεύεις μὲς 'στὸ Παρλαμέντο,
λυπήσου καὶ τῶν δύο μας τὸ χάλι
καὶ μὴ σκληρῶς 'στὰ κότερα μας σύρῃς
νὰ κάνουμε πῆρα μὲ τὸν Ράλλη
καὶ πάψη κι' ὁ Ρωμῆος ὁ κακομοιρῆς.

(Μουγγρίζει ὁ Μυλλόρδος σὰν λεροντάρι
κι' ὁ Φασουλῆς κονταίνει νὰ κρεπάρι.)

- Φ.—'Ακου τον πῶς μουγγρίζει τὸ θηρίο...
Π.—'Ανατριχίλα μ' ἐπίκασι καὶ κρύο.
Φ.—Γιὰ κῦτταξ πῶς μόνος του σαγκάονται...
Π.—Δοῦ πιθαμῆς ἢ τριχὰ μου σπῆκονται.
Φ.—Καυμένε Περαλιέτο, ἔλα πάμε
προτοῦ κι' ἡμεῖς νὰ 'θροῖμε τὸν μιλιὰ μας,
κι' ὕστερα 'στὰ ντοβάρια θὰ κτυπάμε
τάχυρινα καὶ κλοῦθα καϊκάλα κρύο.
Π.—'Ας φύγωμα πρὶν παθῶμα τρομάρα
κι' ὁ Λεμονῆς κι' ὁ Ράλλης ἄρα πάρα,
γιατὶ ὁ Λόρδος τίποτα δὲν τόχει
κι' ἀπάνω μας νὰ ριξῇ τὴν ἀπόχη.
Φ.—'Ω Λεμονῆ καὶ Ράλλη—ὠμίνα!—
'πῆγαν τὰ παρακάλια μας χάνετα...
καὶ τώρα μὴτε τέταρτο μὴ χάνετε
κι' εἶδος τὴν διαθήκη σας νὰ κάνετε.
Π.—'Ο Δράκος τῶν θεσμῶν δὲν περμιένει
κι' ἐντός μικροῦ τὸ τίλος σας σημαίνει.
Φ.—Συνὰ θὰ 'βγοῦν τὰ φούντιγγ καὶ τὰ γίλοια σας...
πῶ! πῶ! κακομοιριά καὶ συρολίκα σας.

('Ο Λόρδος μὲ μουγγριζατά μεγάλα
συστρέρει τὰς πυκνὰς τοῦ βλεφαρίδας,
κι' εἶδος οἱ ὅθι τὸ βάζουν 'στὴ φυσιῶλα
καὶ ρίχνουν ἀπ' ὀπίσω των κροτιάδας.)

Κάμποςα πολιτικά κι' ἀναμιξῆ κοινωικῆ.

- Μεγάλη γιὰ πολιτικά περσοῦρα κατ' αὐτὰς.
—'Ο Λόρδος στέλλει μὴ γραφῆ 'στοῦς φίλους Βουλευτάς.
—Γράφει καὶ δεύτερη γραφῆ οἱ καθὲ πατριότη,
φρίνη τὰ γένεμα καθινὸς ἀπίστου καὶ προδότη.
—Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τουρτοῦρισμα καὶ κλάφα.
—Περὶ Τρικοῦπη λέγεται πῶς ἔμεινε 'στὴν κάφα.
—'Ο Βασιλεὺς μὲ τὰ παιδιὰ—μεγάλη του ἡ χάρις—
ἔβγηκε 'στὸν περιπατο πεζὸς καὶ καθβαλάρης.
—'Ἐβγηκε κι' ὁ Διαδόχος μὲ πρώτης ἀλογακί.
—'Ο τῆς Παιδείας Ἰπουργὸς ἀπρώττης λιγάκι
κι' ἐπῆγανε τὰ γράμματα ὅπως δέκα 'μίλια.
—Εἰς τὸ παζάρι ἔφραν λαγούς μὲ πετραχίλια.
—'Ο σὶρ Στεφάνου ἔπαθε τοῦ κεραλιῦ σκοτούρα
κι' ἔπαθαν τὰ χρεώγραφα μεγάλη ζεπισοῦρα.
—Λέγει πολλὰ παράξια τὸ στόμα καθὲ γάχα.
—Θέλου νὰ 'ποῦν πῶς κι' ὁ Σκουζὶς δυσσερετήθη τάχα.
—Θέλου νὰ 'ποῦν πῶς κι' ὁ Παχὺς μετὰ τοῦ Μακρυμάννη
τοῦ σὶρ Μυλλόρδου πείσματα μαρριόλικα τὸ κάνει.

- Τῆς ἰνφλουέντζας τὸ κακὸ ἀκόμη περοδεῖνε.
—Πολλοὶς τορπιλλιαὶ ἔπεσαν κατὰ τὸ Κερασίον.
—Τὸν ὁμαβολὸ τους 'τραβήξαν τὰ φάρια τὰ καυμένια.
—'Ο Μπούμευλος 'στὸν Ναύσταθμο πηγαίνει ὀλοένα.
—'Αλληλομακρυώθηκαν ἀμῆτηρτοι τορπιλλιαῖς.
—Κι' ἄλλος Ταμίας τέστρηψε μαζί μ' ἰνὴν χιλιάδες.

- Σιμόπουλος, Καραπαυλος, Σκουλούσης καὶ λοιποί,
πού τοῦ Προϋπολογισμοῦ καλοῦντ' ἐπιτροπῆ,
'πῆγαν 'στὸ Βουλευτήριον μὲ πατριωτισμὸ
νὰ 'ποῦν γιὰ τὸν κακὸσορτο Προϋπολογισμὸ,
κι' ἴνας 'στὸν ἄλλον ἔκαμε μεγάλην ρεβερέντζα
κι' ὠμίλησαν γιὰ τὸν καιρὸ καὶ γιὰ τὴν ἰνφλουέντζα.

- Οἱ Βουλευταὶ δὲν ἔργονται καὶ γράφουν οἱ καυμένιοι
πῶς τους τρομάξ' ἢ θάλασσα ἢ παραφουσκωμένη.
—'Αχ! θάλασσα, ξεφούσκουσι κι' ἀμείωση γίνου λάδι
καὶ σὺ, Χριστὸ καὶ Παναγιά, βοῦθα τὸ κοπάδι.
—Θάλασσα, μικροβλάσσα καὶ μικροκωμματοῦσα,
λυπήσου τὸν Μυλλόρδο μας καὶ σὺ, παληθρομῶσα.

- Τοὺς ὁρόμους ἐπιλημύρησαν ζητηνῶνι τροβαδούροι.
—'Στοὺς Βουλευτὰς ἰστάλησαν προσκήλιας τοῦ Βουδούρη.
—'Ἐχει πολλὰ τραχάματα ὁ ὄλλος ὁ Σωτήρης.
—Προσμένονται κι' οἱ Βουλευταὶ νὰ φθάσουν τῆς Κερκύρας.
—'Ἡλως ἔβγηκε κι' ἔλθωσαν τὰ χιόνια σὰ 'στὴ βουνά.
—Καμμιὰ κροτις δὲν ἔπεσε ὡς τώρα πουθενά.

- Τὰ ξένα φύλλα μὲ βρισιαὶς καινοῦρισι μὲς 'τελειώσαν.
—'Ο Κάιζερ τῶν Γερμανῶν κι' ὁ Βισμαρκ ἐβίλωσαν.
—'Ἐκεί πρὸς τὴν Νεαπολὶν ἔγιμισεν μὲ βούτα.
—'Ἡλθε θαρρῶ κι' ὁ Κοκωσλῆς μαζί μὲ τὸν Κανούτα.
—Πολλοὶς κυριαὶς κατ' αὐτὰς ἔβγησαν καθβαλάλα.
—Τοῦ σὶρ Μυλλόρδου δυνατὴ μουρῆσι κουντρουβάλα.

- Προγθὲς ἰμονομάχησαν ὁδὸ λιγεροὶ σπαθατοῦ
κι' ὁ μὲν 'λαβώθη 'στὸ μερὶ, ὁ δὲ κατὰ τὴν πλάτη.
—Παντοῦ πολὺ θανατικὸ καὶ λειψάνα περίσσια.
—Εἰς τὴν Ρεβὸ Νεικιοματίς, πού βγαίνει 'στὰ Παρίσια,
κανεὶς τοῦ Λόρδου Βουλευτῆς δὲν ἔβιογραφηθῆ.
—Λωποδωσιαὶς γίνονται καὶ τ'άλλα τὰ συνήθη.

- 'Ἐλίσσασε γιὰ τὸν παρα τὸ Χάμπρ' ὁ Καραβιδας.
—Νείας γιὰ τὰ κανόνια μας 'κουβάλησαν οἰδίας
νὰ διακανονισοῦμεν τὰ χρέη μας καλλιτέρα.
—Κι' ἄλλα κανόνια θ' ἀκουσθῶνι ἔμπροσθα μεγαλήτερα.
—Γιὰ κομητάτα ὀκνηστῶν κακὸ καὶ φασερία.
—Κι' ἡ νέα τὰ 'κακάρουσι τοῦ Τύπου 'Ἐστειρία.

- Σ' ἓνα κονταίρτο ἔπαιξε κι' ἡ Κοῖν ἢ Βαρονίς
κι' ἔτραξαν ἀπ' ὀπίσω τῆς Βαρονίς κι' ἔγνευσί.
—'Ο Λόρδος μὲ τ' 'Ανάκτορα τὸ κλωσοσοῦρε παίζει.
—Κατὰ τὸν Μάρτη φοιτηταὶ θὰ φθάσουν Οὐγγαριζοί.
—Θάλλη κι' ἡ Ντοῦξ, Ἰταλὶς καὶ πρώτη θιατρινα.
—'Στοὺς ὁρόμους πᾶν δὲν φαίνεται ἡ τρελλο-Κατερίνα.

- Βροχὴ καὶ λάσπη κατ' αὐτὰς ἐνίσκηψε μεγάλη
καὶ γυναικῶν ἔφρανεκαν ποδάρια κι' ἀστραγάλοι.
—Τὸ Καραβάλι θὰ διαβῆ ἔφροτος φτοχικὸ.
—Ποῦναι οἱ μπαλὶο κοσοῦμα κι' οἱ μπαλὶο καλικοῦ;
—Τὰ πάντα μάτια, σαχλά, σκαὶς ἀπατιλλόττερα,
καὶ φασελοκουκούλωστα κι' ἄς λέμε μὴ χειρότερα.